

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἐκδόση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 36 Πέμπτη 3ῆ Ὀκτωβρίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Εὐσταθίου Πλακίδα μεγ./ρος & τῶν σὺν αὐτῷ (20ῆ Σεπτεμβρίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Α' Λουκᾶ

Λουκᾶ, κεφ. ε' 1-11

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ

Ἰωάννην, υἱοῦς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Μετάφραση

Καθὼς τὰ πλήθη συνωστίζονταν κάποτε γύρω του γιὰ ν'ἀκούσουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, κι ἐκεῖνος στεκόταν στὴν ὄχθη τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, εἶδε δύο ψαροκάϊκα στὴν ἄκρη τῆς λίμνης. Οἱ ψαράδες, εἶχαν κατέβει ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἔπλεναν τὰ δίχτυα. Ἐκεῖνος ἀνέβηκε σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ψαροκάϊκα, σ' αὐτὸ πού ἦταν τοῦ Σίμονα, καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τραβηχτεῖ λίγο ἀπὸ τὴν ξηρά. Κάθισε στὸ ψαροκάϊκο καὶ ἀπ' αὐτὸ δίδασκε τὰ πλήθη. Ὅταν τελείωσε τὴν ὁμιλία του, εἶπε στὸ Σίμονα: «Πήγαινε στὰ βαθιὰ καὶ ρίξτε τὰ δίχτυα σας γιὰ ψάρεμα». Ὁ Σίμωνας τοῦ ἀποκρίθηκε: «Διδάσκαλε, ὅλη τὴ νύχτα παιδευόμεσταν καὶ δὲν πιάσαμε τίποτα, ἐπειδὴ ὁμως τὸ λὲς ἐσύ, θὰ ρίξω τὸ δίχτυ». Τὸ ἔκαναν αὐτὸ κι ἔπιασαν πάρα πολλὰ ψάρια, τόσα πού τὸ δίχτυ τους ἄρχισε νὰ σκίζεται. Μὲ νεύματα εἰδοποίησαν τοὺς συνεταίρους τους, πού ἦταν στὸ ἄλλο πλοῖο, νὰ ἔρθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν. Καὶ ἦρθαν καὶ γέμισαν καὶ τὰ δύο ψαροκάϊκα σὲ σημεῖο πού νὰ κινδυνεύουν νὰ βυθιστοῦν. Ὅταν ὁ Σίμων Πέτρος εἶδε τί ἔγινε, ἔπεσε στὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ εἶπε: «Βγὲς ἀπὸ τὸ καῖκι μου Κύριε, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός». Αὐτὰ τὰ εἶπε γιατί εἶχε κυριευτεῖ ἀπὸ δέος, αὐτὸς καὶ ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί του, γιὰ τὰ πολλὰ ψάρια πού εἶχαν πιάσει. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὰ παιδιά του Ζεβεδαίου, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, ποῦ ἦταν συνεργάτες του Σίμονα. Ὁ Ἰησοῦς τότε εἶπε στὸ Σίμονα: «Μὴ φοβᾶσαι, ἀπὸ τώρα θὰ ψαρεύεις ἀνθρώπους». Ὑστερα, ἀφοῦ τράβηξαν τὰ ψαροκάϊκα στὴ στεριά, ἄφησαν τὰ πάντα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ Παύλου Δ' 22-27 (Ἁγίου)

Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γὰρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ· τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρη ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. γέγραπται γὰρ· εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐκ τίκτουσα, ρῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Μετάφραση

Λέει δηλαδή ἡ Γραφή πὼς ὁ Ἀβραὰμ απέκτησε δύο γιους, ἓναν ἀπὸ τῆ δουλῆς καὶ ἓναν ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη γυναῖκα του. Ὁ γιὸς τῆς δούλης ὅμως γεννήθηκε σύμφωνα μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἐνῶ ὁ γιὸς τῆς ἐλεύθερης σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση Θεοῦ. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ καταλάβουμε σὰν μιὰ εἰκόνα. Οἱ γυναῖκες δηλαδή εἶναι οἱ δύο διαθῆκες, ἢ μία στὸ ὄρος Σινᾶ, ποὺ γεννάει δούλους, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Ἄγαρ. Ἡ Ἄγαρ συμβολίζει τὸ ὄρος Σινᾶ στὴν Ἀραβία, καὶ ἀντιστοιχεῖ στὴν τωρινὴ Ἱερουσαλήμ, ποὺ πραγματικὰ εἶναι ὑπόδουλη, αὐτὴ καὶ τὰ παιδιά της. Ἀντίθετα ἡ οὐράνια Ἱερουσαλήμ εἶναι ἐλεύθερη, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μητέρα ὅλων μας. Λέει σχετικὰ ἡ Γραφή : Νὰ χαίρεσαι, στεῖρα, ἐσὺ ποὺ δὲ γεννᾷς! Φώναξε καὶ κράξε μὲ χαρὰ, ἐσὺ ποὺ δὲν κοιλοπονᾷς! Γιατὶ εἶναι περισσότερα τῆς διωγμένης τὰ παιδιά παρὰ ἐκείνης ποὺ ἔχει τὸν ἄντρα.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ μέχρι πρὶν τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἔχουν θεσπίσει νὰ ἀναγιγνώσκεται τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ. Ἡ πρώτη εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ποὺ διαβάζεται σήμερα, εἶναι ἀπὸ τὸ πέμπτο κεφάλαιο καὶ μᾶς περιγράφει τὴν κλήση, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀκολούθησε τὸν Χριστό ὁ Ἀπόστολος Πέτρος μαζί μὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, τὸν Ἰάκωβο δηλαδὴ καὶ τὸν Ἰωάννη.

Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἀραγμένα καὶ ἀκίνητα ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὴν λίμνην· οἱ ψαράδες εἶχαν βγῆ ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἔπλυναν τὰ δίκτυα εἰς τὴν παραλίαν. Καὶ ἀφοῦ ἐμπῆκε εἰς ἓνα ἀπὸ αὐτά, ποὺ ἀνήκε εἰς τὸν Σίμωνα, τὸν παρεκάλεσε νὰ προχωρήσει εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν ξηράν. Καὶ καθίσας ἐδίδασκε ἀπὸ τὸ πλοῖον τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ. Ὅταν δὲ ἔπαυσε νὰ ὁμιλεῖ, εἶπε στὸν Σίμωνα· «Φέρετε τὸ πλοῖον πάλιν εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς λίμνης καὶ ρίξτε τὰ δίκτυά σας γιὰ ψάρεμα». Καὶ ἀποκριθεῖς ὁ Σίμων τοῦ εἶπε· «διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα, ποὺ εἶναι κατάλληλες οἱ ὥρες γιὰ ψάρεμα, ἐκοπιάσαμε ρίχνοντες τὰ δίκτυα καὶ δὲν ἐπιάσαμε τίποτε. Ἀλλά, θὰ ὑπακούσω στὸν λόγον σου καὶ θὰ ρίξω τὸ δίκτυ».

Καὶ ἀφοῦ ἔκαμαν τοῦτο, ἔκλεισαν πολὺ πλῆθος ἰχθύων· ἤρχισε δὲ νὰ σχίζεται τὸ δίκτυον ἀπὸ τὸ πολὺ βάρος. Καὶ ἐπροσκάλεσαν μὲ νεύματα τοὺς συνεταιίρους των, ποὺ ἦσαν στὸ ἄλλο πλοῖον, νὰ ἔλθουν, διὰ νὰ πιάσουν μαζί μὲ αὐτοὺς τὰ δίκτυα μὲ τὰ ψάρια. Καὶ ἐκεῖνοι ἦλθαν καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα τόσον πολὺ, ὥστε ἐκινδύνευσαν νὰ βυθισθοῦν. Ὅταν δὲ ὁ Σίμων εἶδε τὸ θαυμαστὸν αὐτὸ γεγονός, ἔπεσε κάτω ἐμπρὸς εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπε· «Κύριε, ἔβγα ἀπὸ τὸ πλοῖον μου, διότι ἐγὼ εἶμαι ἓνας ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς καὶ δὲν μοῦ ἀξίζει νὰ εὐρίσκομαι τόσον κοντὰ σου». Τὰ εἶπε δὲ αὐτά, διότι κατέλαβε αὐτὸν καὶ ὄλους ἐκείνους ποὺ ἦσαν μαζί του μεγάλη ἔκπληξις,

διὰ τὸ πλῆθος τῶν ψαριῶν ποὺ εἶχαν κλείσει εἰς τὰ δίκτυα. Ἡ ἴδια δὲ ἔκπληξις κατέλαβε τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τὰ παιδιά τοῦ Ζεβεδαίου ποὺ ἦσαν συνεταῖροι τοῦ Σίμωνος.

Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Σίμωνα· «μὴ φοβᾶσαι· ἀπὸ τώρα θὰ πιάνεις μὲ τὰ δίκτυα τοῦ κηρύγματός σου ζωντανούς ἀνθρώπους καὶ θὰ τοὺς ὀδηγήσῃς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν". Καὶ, ἀφοῦ ἔφεραν πάλιν εἰς τὴν ξηρὰν τὰ πλοῖα, ἀφῆκαν ὅλα, καὶ ψάρια καὶ δίκτυα καὶ πλοῖα, καὶ ἠκολούθησαν ὡς πιστοὶ μαθηταὶ τὸν Χριστόν.

Τὸ θαῦμα, ποὺ περιγράφεται στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, συμβαίνει, ἀφοῦ ἔχει ξεκινήσει ὁ Κύριος τὴν διδασκαλία του, πρὶν ὅμως ἀκόμα συγκεντρωθοῦν γύρω του οἱ δώδεκα μαθητές. Ὁ Ἰησοῦς βρίσκεται στὴ λίμνη τῆς Γεννησαρέτ καὶ ἔχει μαζευτεῖ κόσμος, γιὰ νὰ τὸν ἀκούσει. Γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ τὸν βλέπει ὅλος ὁ κόσμος ὅσο μιλάει, συνήθιζε νὰ μπαίνει μὲ ἓνα πλοῖο λίγο στὴν ἀκροθαλασσιὰ καὶ τὸ ἴδιο κάνει καὶ τώρα. Ὁ καπετάνιος τοῦ πλοίου ποὺ μπῆκε μέσα λέγεται Σίμων καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν μετέπειτα Ἀπόστολο Πέτρο.

Ἀφοῦ μίλησε στὸν λαό, ἀπευθύνεται στὸν Σίμωνα καὶ τοῦ λέει νὰ ξαναβγεῖ στὰ ἀνοιχτὰ καὶ νὰ ἀπλώσει ξανά τὰ δίχτυα, τὰ ὁποῖα εἶχε μαζέψει. Τοῦ φαίνεται περίεργο, ὡστόσο, τοῦ Σίμωνα. Ὅλο τὸ βράδυ πάλευε μὲ τοὺς συνεταίρους του καὶ δὲν ἔπιασαν οὔτε ἓνα ψάρι καὶ θὰ τὰ καταφέρουν τώρα, μέρα μεσημέρι; Κι ὅμως, δὲν ἀρνεῖται. Μπορεῖ νὰ τοῦ φαίνεται ἀδύνατο, ἀλλὰ ὑπακούει. Μπορεῖ νὰ μὴν ξέρει ἀκόμα ὅτι μπροστά του εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι καλοπροαίρετος, ἀντιλαμβάνεται ὅτι δὲν εἶναι ἓνας ἀπλὸς διδάσκαλος, εἶναι κάτι περισσότερο καὶ γι' αὐτό τὸν σέβεται.

Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! Τὰ δίχτυα τοὺς γεμίζουν μὲ ψάρια. Τόσα πολλὰ ποὺ δὲν ἀρκεῖ ἓνα καΐκι νὰ τὰ μαζέψει. Χρειάζεται καὶ δεῦτερο καὶ πάλι, ἴσα ἴσα δὲν βουλιάζουν καὶ τὰ δύο ἀπὸ τὸ

βάρος. Τόσο πολύ έκθαμβείται ο Σίμωνας, που πέφτει στα γόνατα και παρακαλεί τον Κύριο να φύγει από κοντά του. Όχι γιατί δεν τον θέλει αλλά, γιατί είναι άμαρτωλός. Ο άπλος αυτός άνθρωπος, με την καθαρή καρδιά αισθάνεται την Θεότητα του Χριστού και νιώθει ανάξιος μπροστά Του. Ο καρδιογνώστης Ίησοῦς, όμως, δεν τον απορρίπτει. «Μη φοβάσαι», του λέει, «Από τώρα και στο εξής θα είσαι αλιέας ανθρώπων».

Ο Απόστολος Πέτρος, ή πέτρα στην οποία ο Κύριος οικοδόμησε την Εκκλησία, είναι παράδειγμα για όλους εμάς τους Χριστιανούς. Το παράδειγμά του, μάλιστα, γίνεται πιο ξεκάθαρο, όταν τον συγκρίνουμε με αυτούς που ο Κύριος συνεχώς απορρίπτει κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας του, δηλαδή τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους.

Είναι ένας άπλος άνθρωπος, αγράμματος, που δεν μπορεί να συγκριθεί με τους Γραμματείς, που ήξεραν τον Νόμο και τις προφητείες απ' έξω κι ανακατωτά. Όσες όμως προφητείες κι αν διάβασαν, δεν αναγνώρισαν τον Κύριο ως Μεσσία. Ο Σίμωνας όμως το έκανε. Γιατί; Γιατί τον Θεό δεν τον βλέπουμε με τα μάτια του σώματος, αλλά με τα μάτια της ψυχής κι αυτά οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι τα είχαν κλειστά.

Το άλλο πολύ σημαντικό είναι η συνειδητοποίηση της άμαρτωλότητάς του που φαίνεται και στο σημερινό Ευαγγέλιο. Αισθάνεται τόσο άμαρτωλός, που λέει στον Κύριο να απομακρυνθεί από κοντά του. Οι Φαρισαίοι από την άλλη νιώθουν ότι είναι τέλειοι. Καθώς τηρούν όλες τις εντολές του νόμου, πιστεύουν ότι δεν έχουν αμαρτίες. Η πραγματικότητα φυσικά είναι το αντίθετο. Κανείς άνθρωπος δεν είναι αναμάρτητος κι αν νιώθει έτσι, τότε έχει φωλιάσει μέσα του ή μεγαλύτερη των αμαρτιών, αυτή της υπερηφάνειας και δύσκολα μπορεί να φύγει.

Ἐμεις ἅς ἔχουμε σὰν τὸν Ἀπόστολο Πέτρο σὰν πρότυπο, βοηθὸ καὶ ὑποστηρικτὴ μας. Μὲ τίς πρεσβεῖες του καὶ τῶν ὑπολοίπων Ἀποστόλων θὰ μπορέσουμε κι ἐμεῖς νὰ κερδίσουμε τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

π. Ὁνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Ἡ κακία στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα νικιέται πάντοτε

Αὐτὸς πού χτυπάει τὸ διαμάντι, αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι πού χτυπιέται, καὶ αὐτὸς πού κλωτσάει τὰ καρφιά, αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι πού πληγώνεται καὶ δέχεται τὰ βαριά τραύματα καὶ αὐτὸς πού ἐπιβουλεύεται τοὺς ἐνάρετους, αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι πού κινδυνεύει. Γιατί ἡ κακία γίνεται περισσότερο ἀσθενής, ὅσο βέβαια πιὸ πολὺ ἀντιμάχεται τὴν ἀρετὴ. Καὶ ὅπως ἀκριβῶς ἐκεῖνος πού φυλακίζει φωτιά σὲ ἓνα φόρεμα, τὴν μὲν φλόγα δὲν τὴν σβήνει, τὸ δὲ φόρεμα τὸ κατακαίει, ἔτσι καὶ αὐτὸς πού ἐναντιώνεται στοὺς ἐνάρετους καὶ τοὺς συλλαμβάνει καὶ τοὺς φυλακίζει, ἐκείνους μὲν τοὺς καθιστᾷ περισσότερο λαμπροὺς, τὸν ἑαυτὸ του δὲ τὸν ἐκμηδενίζει. Καθόσον, ὅσο πιὸ πολλὰ κακά πάθεις ἐσύ πού ζεῖς ζωὴ ἐνάρετη, τόσο πιὸ ἰσχυρὸς θὰ γίνεις γιατί, ὅσο περισσότερο τιμοῦμε τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν εὐσέβεια, τόσο περισσότερο δὲν θὰ ἔχουμε τὴν ἀνάγκη κανενός, τόσο περισσότερο ἰσχυροὶ γινόμαστε καὶ ἀνώτεροι ἀπὸ αὐτούς.

Οἱ κακοὶ αὐτοτιμωροῦνται

Ἡ κακία συνήθως τιμωρεῖ καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν κόλαση ἐκείνους πού τὴν ἐπιδιώκουν.

«Για τίς παρανομίες τους λοιπόν θα γευθοῦν τά ἐπίχειρα τῶν κακῶν ἔργων τους». Γιατί τέτοια εἶναι ἡ κακία αὐτή ἢ ἴδια ἔχει μέσα της τήν τιμωρία. Καί αὐτό πού λέγει ἐδῶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας σημαίνει τό ἐξῆς : Θά ἀπολαύσουν τούς καρπούς τους βάζοντας τόν ἑαυτό τους σέ μεγαλύτερη συμφορά καί δημιουργώντας πολλούς γκρεμούς καί καταστροφές.

Τό να κάνεις τό κακό, αὐτό εἶναι ἡ δυστυχία

Καί αὐτό εἶναι δεῖγμα τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, τό ὅτι συνένωσε τά δόλια σχέδια μέ τέτοια ἀποτελέσματα, ὥστε τά δίχτυα νά τυλίγουν ἐκείνους πού καταστρώνουν δόλια σχέδια γιά τούς ἄλλους, γιά νά σταματήσουν οἱ κακοί καί ἐξ'αίτίας αὐτοῦ τόν πόλεμο καί τίς μηχανορραφίες ἐναντίον τοῦ πλησίον τους.

Ὁ κακός πού κατηγορεῖ ἄλλους, βλάπτει τόν ἑαυτό του

Πρόσεξε, ὅτι ἐκεῖνος πού κατηγορεῖ τούς ἄλλους ἀπό κακία, τελικά ζημιώνεται, γιατί οἱ κατηγορίες, ὡς ἄδικες, στρέφονται ἐναντίον του.

Ἡ κακία καταστρέφεται, ὅταν πολεμᾷ τήν ἀρετή

Τέτοια εἶναι ἡ ἀρετή, τέτοια καί ἡ κακία. Ἡ ἀρετή δηλαδή, ὅταν πολεμεῖται, αὐξάνει περισσότερο, ἐνῶ ἡ κακία καί ὅταν ἀκόμη πολεμεῖ, γίνεται ἀσθενέστερη καί ἔτσι πρό πάντων καταλύεται ἀπό τήν ἀρετή.

Ἡ κακία εἶναι πηγὴ ὀδύνης

Ἡ εὐχαρίστηση ἀπό τήν κακία εἶναι σύντομη, ἐνῶ ἡ λύπη εἶναι διαρκῆς ἀντίθετα ἡ χαρά πού χαρίζει ἡ ἀρετή εἶναι ἀφθαρτη καί

ὁ κόπος γι'αὐτήν εἶναι προσωρινός. Ἡ ἀρετὴ ἀκόμη ἀνακουφίζει ἐκεῖνον πού τήν ἀσκεῖ, προτοῦ στεφανωθεῖ ἀπό τόν Θεό, γιατί τόν ἐνισχύει μέ τήν ἐλπίδα, ἐνῶ ἡ κακία τιμωρεῖ τόν ἐργάτη της πρίν ἀπό τήν αἰώνια τιμωρία, γιατί γεμίζει τή συνείδησή τους μέ ἀγωνία καί φόβο καί τόν κάνει νά ὑποπτεύεται τά πάντα. Ἡ κακία ἔχει κάποια πρόσκαιρη ἡδονή, ἀλλά διαρκῆ τήν ὀδύνη, ἐνῶ ἡ ἀρετὴ ἔχει ὀλιγοχρόνιο τόν κόπο, διαρκές ὅμως τό κέρδος μαζί μέ τήν εὐφροσύνη.

Συναξάρι

**Ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος (Πλακίδας)
καί ἡ συνοδεία του Θεοπίστη, Ἀγάπιος καί Θεόπιστος**

20 Σεπτεμβρίου

Ὁ Ἅγιος Εὐστάθιος ἦταν ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ καί ἔζησε στὰ χρόνια του Τραϊανοῦ (98-117) καί τοῦ Ἀνδριανοῦ (117-138). Ὡς ἄνθρωπος ἦταν δίκαιος, ἐλεήμων καί ἐγκρατὴς στίς ἐπιθυμίες του. Τὸ ὄνομά του ἦταν Πλακίδας, ἦταν εἰδωλολάτρης καί γυναῖκα του ἦταν ἡ Τατιανὴ μέ τήν ὁποία ἀπέκτησε δύο υἱούς.

Μιὰ ἡμέρα πού εἶχε πάει γιὰ κυνήγι στὸ δάσος εἶδε ἓνα μεγαλόσωμο ἐλάφι καί ἄρχισε νὰ τὸ κυνηγάει. Παρατήρησε ὅμως ὅτι ἀνάμεσα στὰ κέρατα τοῦ ἐλαφιοῦ ὑπῆρχε λαμπερὸς σταυρὸς μέ τήν μορφή ἐνὸς ἐσταυρωμένου ἄντρα ἐπάνω του, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀκούστηκε φωνὴ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ἐλαφιοῦ πού τὸν ρώτησε γιατί τὸν ἐδίωκε καί ὅτι ἦταν ὁ Χριστός, τὸν Ὅποιο τιμοῦσε μέ τίς ἀρετές του, ἀλλὰ δὲν τὸν γνώριζε. Ὁ Πλακίδας ταραχτήκε, ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄλογό του καί ὅταν συνῆλθε ζήτησε ἀπὸ τὸν ἀόρατο συνομιλητὴ νὰ τοῦ ἐμφανισθεῖ γιὰ νὰ τὸν γνωρίσει. Ἡ φωνὴ ξανακούστηκε τότε καί τοῦ εἶπε ὅτι ἦταν ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Ὁ Υἱὸς

τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου. Ὁ Πλακίδας τότε νιώθοντας δέος ὁμολόγησε ὅτι πιστεύει καὶ Τὸν ρώτησε τί πρέπει νὰ κάνει. Ἐκεῖνος τοῦ εἶπε νὰ πάει στὸν Ἐπίσκοπο καὶ νὰ τοῦ ζητήσει νὰ τὸν βαπτίσει αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειά του.

Ὅταν ὁ Πλακίδας ἐπέστρεψε στὸ σπίτι του καὶ πρὶν προλάβει νὰ ἀναφέρει στὴν γυναῖκα του τὰ ὅσα θαυμαστά τοῦ εἶχαν συμβεῖ, ἐκείνη τοῦ φανέρωσε ὅτι τῆς ἀποκαλύφθηκε ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν κάλεσε νὰ Τὸν πιστέψει μαζί με ὅλη της τὴν οἰκογένεια. Τὸ ἴδιο βράδυ ἡ οἰκογένεια τοῦ Πλακίδα βαπτίστηκε χριστιανὴ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Ρώμης. Ὁ Πλακίδας μετονομάστηκε σὲ Εὐστάθιο, ἡ σύζυγός του σὲ Θεοπίστη καὶ τὰ παιδιά του σὲ Ἀγάπιο καὶ Θεόπιστο.

Τὸ ἐπόμενο πρωινὸ ὁ Εὐστάθιος, ἐπέστρεψε στὸ σημεῖο ὅπου εἶχε δεῖ τὸ ὄραμα μετὰ τὸ ἐλάφι καὶ ἄκουσε πάλι τὴ φωνὴ τοῦ Κυρίου νὰ τοῦ λέει ὅτι θὰ δοκιμασθεῖ ὅπως ὁ Ἰώβ, ἀλλὰ στὸ τέλος θὰ νικήσει. Καὶ πράγματι μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἄρχισαν οἱ ἰώβιες δοκιμασίες του Εὐστάθιου. Στὴν περιοχὴ ποὺ ζοῦσε ξέσπασε λοιμὸς καὶ πέθαναν οἱ ὑπηρέτες του, τὰ ζῶα του ψόφησαν, ἐνῶ καὶ ἡ ἴδια ἡ οἰκογένειά του σώθηκε ἀπὸ θαῦμα ἀπὸ τὴν βαριὰ ἀρρώστια καὶ τὸν θάνατο. Ἔχασαν ἐπίσης ὅλη τους τὴν περιουσία, ἐνῶ ὁ Τραϊανὸς τὸν ἀπέλυσε ἀπὸ τὸν στρατὸ ὅταν ἔμαθε ὅτι εἶναι Χριστιανός.

Ἔτσι πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ μεταναστεύσει μετὰ τὴν οἰκογένειά του. Στὸ καράβι ὅμως ποὺ ἀνέβηκαν ὁ καπετάνιος ζήτησε ὑπέρογκα ποσὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Εὐστάθιος δὲν εἶχε καὶ γι' αὐτὸ στὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ κράτησε τὴν Θεοπίστη στὸ καράβι, ἀποχωρίζοντάς τὴν ἀπὸ τὴν οἰκογένειά της. Ὁ Εὐστάθιος ἀνήμερος νὰ ἀντιδράσει πῆρε τὰ δύο του παιδιά καὶ ἔφυγε. Κάποια στιγμὴ ἔφτασε στὶς ὄχθες ἐνὸς ποταμοῦ. Ἐκεῖ, στὴν προσπάθειά του νὰ τὰ περάσει ἀπέναντι τὸ ἓνα τὸ παιδί ἀρπάχθηκε ἀπὸ ἓναν λύκο καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ ἓνα λιοντάρι.

Ὁ Εὐστάθιος παρ' ὅλ' αὐτὰ δὲν λύγισε. Μετὰ ἀκλόνητη πίστη ἀφέθηκε στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Γιὰ δέκα ἕξι ὀλόκληρα χρόνια ἐκτελοῦσε ἀγροτικὲς ἐργασίες στὴν πόλη μετὰ τὴν ὀνομασία Βάδηςσος, ὥσπου ὁ αὐτοκράτορας Τραϊανὸς τὸν κάλεσε νὰ

ἀναλάβει τὴν ἀρχηγεία τοῦ στρατοῦ καθὼς πίστευε ὅτι ὁ Εὐστάθιος ἦταν ὁ μόνος ἰκανὸς νὰ σώσει τὴν αὐτοκρατορία ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς της. Ὁ Ἅγιος στρατολόγησε τότε πολλοὺς νέους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἦταν καὶ τὰ δύο του παιδιά, τὰ ὁποῖα τὰ εἶχαν γλιτώσει κάποιοι ἀγρότες καὶ βοσκοὶ ἀπὸ τὸ στόμα τῶν θηρίων, καὶ ἐπειδὴ ἦταν εὐγενικὰ καὶ εὐπαρουσίαστα τὰ ἔβαλε νὰ τὸν ὑπηρετοῦν στὸ τραπέζι.

Κάποια στιγμή ὁ Εὐστάθιος ἔφτασε μὲ τὸν στρατό του στὴν πόλη πού ἔμενε ἡ γυναῖκα του, ἡ Ἁγία Θεοπίστη, τὴν ὁποία ὁ Θεὸς προστάτευσε ἀπὸ τῆς ἀνήθικες προθέσεις τοῦ καπετάνιου, καὶ ἔστησε τὴν σκηνή του στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ της.

Μιὰ μέρα πὸν παιδιά τοῦ Ἁγίου ἔδωσαν στὴν Θεοπίστη κάποια τρόφιμα γιὰ νὰ τὰ μαγειρέψει καὶ μέχρι νὰ γίνει τὸ φαγητὸ ἄρχισαν νὰ συζητοῦν γιὰ τὴν καταγωγή τους καὶ γιὰ ὅσα τοὺς εἶχαν συμβεῖ. Μέσα ἀπὸ τὴν συζήτηση κατάλαβαν ὅτι ἦταν ἀδέρφια καὶ ἔπесαν ὁ ἕνας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου, ἐνῶ ἡ Θεοπίστη πὸν ἄκουσε ὅλα ὅσα εἶχαν εἰπωθεῖ κατάλαβε ὅτι μέσα στὸ σπίτι της βρίσκονταν τὰ ἴδια της τὰ παιδιά. Παρ' ὄλ' αὐτὰ ὅμως δὲν ἐκδηλώθηκε, ἀλλὰ προτίμησε νὰ πάει ἀργότερα στὴν σκηνή τοῦ στρατηγοῦ καὶ νὰ τοῦ ζητήσει τὴν ἄδεια γιὰ νὰ μιλήσει στὰ παιδιά της.

Ἐκεῖ οἱ δύο σύζυγοι ἀναγνώρισαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καὶ δόξασαν μαζὶ τὸ Θεό. Στὴν συνέχεια ἡ Θεοπίστη τοῦ μίλησε γιὰ τὰ δύο παιδιά πὸν τὸν ὑπηρετοῦσαν στὸ τραπέζι ὅτι ἦταν τὰ δικά του παιδιά καὶ ἔτσι μετὰ ἀπὸ δέκα ἔξι χρόνια δοκιμασιῶν ἡ οἰκογένεια τοῦ Εὐστάθιου καὶ τῆς Θεοπίστης ξαναενώθηκε, καὶ γιὰ τὴν ἔνωση αὐτὴ πανηγύρισε καὶ ὅλο τὸ στράτευμα.

Ὁ Θεὸς ὅμως εἶχε μιὰ τελευταία ἀκόμη δοκιμασία γιὰ τὸν Εὐστάθιο καὶ τὴν οἰκογένειά του. Ὅταν ὁ Εὐστάθιος ἐπέστρεψε νικητὴς στὴν Ρώμη, ὁ Ἀνδριανός, πὸν στὸ μεταξὺ εἶχε διαδεχθεῖ τὸν Τραϊανό, ἐτοίμασε ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις μὲ θυσίες στὰ εἶδωλα ὡς εὐχαριστία γιὰ τὴν νίκη τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐπανένωση τῆς οἰκογένειας τοῦ ἀρχιστράτηγού του.

Ὁ Εὐστάθιος τότε μὲ παρρησία ὁμολόγησε ὅτι ἀνήκει στὸν Χριστὸ καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν Ἐκεῖνος πὸν τὸν βοήθησε νὰ κατατροπώσει τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ βρεῖ τὴν οἰκογένειά του. Ὁ

Ἄνδριανὸς τότε θύμωσε πάρα πολὺ καὶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ ἐξαπολύσουν ἓνα πεινασμένο λιοντάρι γιὰ νὰ κατασπαράξει τον Εὐστάθιο καὶ ὅλη του τὴν οἰκογένεια. Τὸ λιοντάρι ὅμως ὄχι μόνο δὲν τοὺς κατασπάραξε, ἀλλὰ τοὺς προσκύνησε καὶ ἔφυγε. Ὅργισμένος ὁ Ἄνδριανὸς ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κατασκευάσουν χάλκινο ὁμοίωμα βοδιοῦ μέσα στὸ ὁποῖο ἔβαλαν τὴν οἰκογένεια ἀφοῦ πρῶτα τὸ πύρωσαν στὴν φωτιά.

Ὅταν μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἄνοιξαν τὸ ὁμοίωμα τοῦ βοδιοῦ βρῆκαν ἄθικτα τὰ σώματα ὅλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας τοῦ Εὐστάθιου, ἐνῶ οἱ ψυχές τους εἶχαν πετάξει στὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ συναντήσουν τὸν Κύριό τους καὶ Θεό τους.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἀγρευθεῖς οὐρανόθεν πρὸς εὐσέβειαν ἔνδοξε, τῆ τοῦ σοὶ ὀφθέντος δυνάμει, δι' ἐλάφου Εὐστάθιε, ποικίλους καθυπέστης πειρασμούς, καὶ ἤστραψας ἐν ἄθλοις ἱεροῖς, σὺν τῇ θεῖα σοῦ συμβίῳ καὶ τοῖς υἱοῖς, παιδρύνων τοὺς βοῶντας σοι. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δείξαντι σὲ ἐν παντί, Ἰὼβ παμμάκαρ δεύτερον.

Δρώμενα

Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 2024

Σήμερα, Παρασκευή, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐόρτασε τὴν Παγκόσμιο Ὑψωση τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐνῶ πανηγύρισε καὶ ὁ ὁμώνυμος Ναὸς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν Εὐόσμο Θεσσαλονίκης.

Ἀφ' ἐσπέρας καὶ ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ ποιμενάρχης μας, ὁ

Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, με
ιερείς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ
ποιμενάρχης μας τονίζοντας ὅτι τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ εἶναι
σωτηρία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ πιστεύουν, ἐνῶ γιὰ
ἐκείνους ποὺ δὲν πιστεύουν εἶναι ἀπώλεια, ἀκόμα καὶ τῆς
αἰωνίου ζωῆς. Διέκρινε, ἐπίσης, τὸν σταυρὸ τῆς μετανοίας καὶ
τὸν σταυρὸ τῆς ἀρνήσεως.

Ὁ πρῶτος σταυρὸς, τῆς μετανοίας, εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας
γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἀποτελεῖ σήμερα πρόταση ζωῆς, διότι ἡ
ἐσωτερικὴ ἀλλαγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο στὸν
νέο, τὸν ἀνακαινισμένο, εἶναι μονόδρομος λύτρωσης γιὰ αὐτὴ
τὴ ζωὴ ἀλλὰ καὶ τὴν αἰώνια. Ὁ δεῦτερος σταυρὸς, τῆς
ἀρνήσεως, μεταφράζεται σὲ μία σχέση ζωῆς ποὺ ἀποτελεῖ ζωὴ
τυραννίας, ἐξουθένωσης ἀπὸ τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ἀληθινῆς
ζωῆς καὶ ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σὲ ἀδιέξοδο καὶ στὴν αἰώνια
ἀπώλεια.

Ἀμέσως μετὰ, ἀκολούθησε περιφορὰ τῆς εἰκόνας τῆς Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τέλος, παρασχέθηκε ἡ καθιερωμένη
ἀλάδωτη νηστίσιμη τράπεζα σὲ ὅλους τοὺς προσκυνητὲς, καθὼς
καὶ στοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς ἱεροψάλτες, ἐκ μέρους τῆς
ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀναλήψεως
Εὐδόσμου.

Άγιου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα 2024

Τῆ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα τίμησε ὁ ποιμενάρχης μας Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος λειτουργῶντας στὸν ὁμώνυμο ναὸ στὴ Νικήτη Χαλκιδικῆς.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, στὴν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ὁ ποιμενάρχης μας κήρυξε τὸν θεῖο λόγο τονίζοντας ὅτι ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἁγίου νὰ μαρτυρήσει ἦταν ἀπόφαση ἀγάπης γιὰ τὸν Θεὸ καὶ περιελάμβανε βεβαιότητα πίστεως. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστη εἶναι ὅπως οἱ φτερούγες γιὰ ἓνα πουλι πού, γιὰ νὰ πετάξει, χρειάζονται καὶ οἱ δύο. Ἔτσι καὶ ὁ σύγχρονος χριστιανὸς θέλει

δύο φτερούγες, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, γιὰ νὰ σωθεῖ. Βασικὴ προϋπόθεση εἶναι καὶ οἱ δύο νὰ εἶναι ἐνεργές. Νὰ μὴν λειτουργεῖ ἡ μία εἰς βάρος τῆς ἄλλης, ἀλλὰ μὲ τὴν ἴδια δύναμη καὶ ἐνέργεια νὰ λειτουργοῦν γιὰ ἓναν κοινὸ σκοπὸ, τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑορτῆς, μοιράστηκαν κεράσματα σὲ ὅλους τοὺς προσκυνητές.

Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψώση - Ἔναρξη Κατηχητικῶν Σχολείων 2024

Σήμερα, Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψώση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἡμέρα ἀνάμνησης τοῦ θαύματος τῆς Γ΄ ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς π. Σωφρόνιο Στάγκο, π. Ῥαφαήλ Ἀβραμίδη καὶ π. Ἀντώνιο Ἀβραμίδη.

Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς Θείας Λειτουργίας, ὡς ἡμέρα ἔναρξης τῆς νέας κατηχητικῆς χρονιάς παιδιά, νέοι, γονεῖς καὶ Κατηχητὲς συγκεντρώθηκαν στὸ κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ γιὰ τὴν τέλεση τοῦ καθιερωμένου Ἁγιασμοῦ.

Στὸ τέλος, παρετέθησαν κεράσματα σὲ ὄλο τὸ ἐκκλησίασμα στὴν αἴθουσα τοῦ ναοῦ, ἅπαντες ευχόμενοι σὲ Κατηχητὲς καὶ κατηχητόπουλα μιὰ καλὴ καὶ δημιουργικὴ χρονιά.

Ἐπιπλέον, Ἁγιασμὸς τελέστηκε καὶ σὲ ἄλλες ἐνορίες τῆς Μητροπόλεώς μας, ὅπως στὴν ἐνορία τοῦ Τιμίου Σταύρου καὶ Θείας Ἀναλήψεως στὸν Εὐόσμο ἀπὸ τὸν πρωτοσύγκελο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Παναγιώτη Παυλίδη, καθὼς καὶ στὶς ἐνορίες τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴ Θέρμη καὶ στὴν Κατερίνη ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους τῶν ναῶν

Ἐναρξη διαδικτυακῆς ομάδας με τὸν Ποιμενάρχη μας

Ἀπὸ τὸ **Σάββατο 19 Ὀκτωβρίου** καὶ κάθε Σάββατο **στὶς 19:00μμ** θὰ πραγματοποιεῖται μέσω τῆς ἐφαρμογῆς ZOOM διαδικτυακὴ συνάντηση ομάδας με συντονιστὴ τὸν ποιμενάρχη μας Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριο, με σκοπὸ τὴν ὑποστήριξη τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, κυρίως ζευγαριῶν, νέων, γονέων καὶ φοιτητῶν, σὲ θέματα τῆς καθημερινότητας τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Ἡ συμμετοχὴ εἶναι προαιρετικὴ χωρὶς κανέναν περιορισμὸ ἡλικίας.

Ἡ διάρκεια τῶν συναντήσεων θὰ εἶναι 90 λεπτὰ κάθε φορὰ καὶ οἱ συναντήσεις θὰ ὁλοκληρωθοῦν τὸ **Σάββατο 14 Ἰουνίου**. Οἱ ἐγγραφές εἶναι **μέχρι καὶ τὴν Τρίτη 15 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 22:00μμ**. Στὴν ομάδα θὰ συμμετέχουν αὐστηρῶς μόνο τὰ μέλη τὰ ὁποῖα θὰ ἐγγραφοῦν ἕως καὶ τὶς 15 Ὀκτωβρίου, ἐνῶ δὲν θὰ

έπιτραπεῖ εἴσοδος ἀπὸ τὴν πρώτη συνάντηση καὶ μετὰ σὲ κανέναν.

Γιὰ ἐνημέρωση σχετικά μὲ τὸν τρόπο ἐγγραφῆς σας, καθὼς καὶ γιὰ περισσότερες πληροφορίες σχετικά μὲ τὶς συναντήσεις, παρακαλῶ ἀπευθυνθεῖτε στὸ imthesgrafeio@gmail.com στέλνοντας μήνυμα μὲ θέμα «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΟΜΑΔΑ ZOOM».

**Ἐάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ἠλεκτρονικό περιοδικό
«Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στήν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱερέως Ἐκδόσης:
† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

